

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravišтво (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 69.

V Ljubljani, v soboto 27. marca 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. marca.

Proračun notranjega ministerstva.

Državni zbor pričel je danes razpravo o proračunu ministerstva notranjih zadev. Precej pri centralnem vodstvu se je oglasila cela kopica govornikov, večidel ostrejšega kopita, proti, in le dva Kaizl in Heinrich za odsekove predloge. Prvi dobil je besedo glasoviti Strache, vodja radikalne nemške stranke na Českem, ki je pa tako mlatil po ministerskem predsedniku, cesarskem namestniku na Českem in Moravskem, da ga je moral predsednik dvakrat posvariti in k zmernosti opominjati. Ker pa to ni nič pomagalo, mu je naposled besedo vzel, kar je zbudilo na levi velik vihar. Ropot je postal čedalje huji, ko so začeli poslanci na desnici klicati, da naj dajo mir, da se tako ravnanje spodobi v krčmo ne pa v zbornico itd. Le počasi se je šunder zopet polegel in je poslanec Kaizl priporočal boljše izobraževanje uradnikov, ker se število novih postav vedno narašča.

Za njim je pričel govoriti poslanec Pernstorffer, tudi pristaš ostreje stranke, ki je v jako obširnem govoru napadal ministerskega predsednika in ministerstvo. Cepec, s katerim je mlatil po grofu Taaffeju, bil je tako surov, tako robat in kosmat, da si še Knotz ni upal tako močno ali pa še huje vdrihati in da se je dal raje zopet zbrisati. Razun ministerskega predsednika napadal je Pernstorffer jako neotesano tudi českega poslanca Gregja in ga imenoval največega komedijanta med českimi poslanci. Predsedoval je med njegovim govorom drugi podpredsednik, levičar Chlumecky, kteremu se je pa vendar to zdelo dovolj hudo, da je govornika posvaril in k redu poklical.

Za njim je govoril ministerski predsednik grof Taaffe, ter odločno zavračal nasprotno govornike. Potegnil se je za napadeno namestnika, in dokazoval, da je vlada prav storila, ko je dovolila česko šolsko društvo, prepovedala pa staro-katoliško družbo. Dasiravno je državna sodnija razsodila, da je ta družba zgolj verska družba, sodi vlada še sedaj, da je staro-katoliška družba politična družba, ker ima med svojimi udi razun staro-katolikov tudi katoličane, žide, protestante in celo brezverce (konfesionlose). Kako pa more društvo brezvercev imeti namen pospeševati verske namene? (Dobro, dobro!) Tudi očitjanje, kakor da bi bil kedaj v zvezi z Neminarom, ki se je danes ponavljalo, je enako odločno odbijal in strmečim levičarjem povedal, da je bil svojim ljudem prepovedal spuštati Neminar k njemu in celo nekatere izmed poslancev svaril, da naj se ž njim ne spuščajo v nobene zveze in kupčije, ker je velik slepar. (Veselost! Čujte, čujte, kakšna je bila ta zveza!) Tudi zoper to je ministerski predsednik protestiral, da bi vlada zlorabila delavce, in da bi bilo vse le hinavščina, kar je zanje storila. Sploh je ministerski predsednik danes govoril jako jasno, odločno in dobro, kakor še malo kedaj.

Za ministrom je govoril poslanec Heinrich, in med jako živahno pohvalo zavračal tirjatve in prenapetosti nemške stranke, ter kazal, kako opravljene so zahteve naroda českega. Poslanec Heinrich je rodom Nemec, levičarji ga imajo za odpadnika, ker zmirom priporoča spravo s Čehi; ali videlo se je, da se Heinrichovi nazori čedalje bolj

širijo med pametnimi Nemci; poslanci z desnice so jako pazljivo poslušali Heinrichov govor in mu pri mnogih prilikah dobro klicali, levičarji pa so hoteli s tem pokazati svojo nevoljo in mržnjo nad Heinrichom, da so jo med njegovim govorom potegnili iz zbornice. Le malo jih je ostalo v dvorani, ki so pa govornika mirno in pazljivo poslušali, polagoma pa so začeli nazaj prihajati še drugi in klopčič poslušalcev bil je čedalje veči in gostejši. Za njim je vpisanih še mnogo govornikov, kterih bo prišlo pa menda le še nekaj malega na vrsto, ker bode treba nasvetovati konec obravnave. Pri raznih oddelkih letnega proračuna vpisanih je vsega skupaj skoraj 300 govornikov, kterih bo pa morda komaj polovica prišla k besedi, ker bi s proračunom do velike noči ne prišli do kraja, ko bi res tudi vsi poslanci govorili, ki so se oglasili.

Govor g. posl. Vošnjaka

v budgetni debati v državnem zboru dne 20. marca t. l.

Odkar je sedanja vladna sistema, se že sedmi pot ljudsko zastopstvo posvetuje o troškovniku, oziroma ima privoliti, da sme davčna stiskalnica zopet močno pritiskati.

Ako prevdarjam ravnokar minulo šestletno dōbo postavodaje, moram spoznati, da so moji volilci le bolj obloženi z davki in da se prihodki zmanjšujejo. Kazati hočem le na povišan zemljiščni davek, na obdajanje petroleja, po drugi strani pa se nam kaže, kako zelo pada cena žitu, hmelju in živini itd. Pri takih okoliščinah mora zemljiški posestnik nategniti vse svoje moči, da zadosti zahtevam c. kr. denarstvenega zaklada in drugih avtonomnih korporacij, ako sploh hoče ubraniti, da ne pride njegovo posestvo na boben.

Pri tej priliki ne smem opustiti ter moram posebe omeniti, da le slavna vlada, ki povsod povdarja svoja konservativna načela, dosihmal še ni nič kaj preveč ozirala na najvažniši stan v deželi, t. j. na kmetijski.

Ozirajo se nanj, kakor na predmet, ki daje gotove davke, kar se tiče denarja in krvi, a ne skrbi se toliko, bode li mogel to odrajtovati. Edina pridobitev sedanje dōbe, kar se tiče kmeta, je postava o liharstvu, ta varuje kmeta vsaj pred najhujšem oderuštvom kapitala.

Imenitno vprašanje, kako dobiti na posodo denarja na zemljišča, po ceni bolj primerni, da bi to prišlo v pravo razmerje z zemljiško rento, ki sedaj nese k večem 3 odstotke, pa sedaj vlada ni zadosti podpirala.

Tudi, kar se tiče nasledstva po kmetih, moram kazati le na poskušnje, ki jih je vlada dosihmal storila, ne da bi bila to važno vprašanje dosihmal dognala. A kaj je nasledek temu, da to vprašanje do sedaj ni še rešeno? Nasledek je ta, da se kmetijsko srednje posestvo dan na dan bolj zgublja in da nastaja kmetijski proletarijat.

Kmet se izganja od hiše, postane človek brez imetja (proletarijavec), ta proletarijat se bode združil z mestnim proletarijatom, kterega je tako dovolj, in mi stojimo pred pragom velikih nevarnih socijalnih prevratov.

Kakor omenjeno, posestuik mora napeti vse moči, da se ohrani v gmotnem obziru, da ne propade, razen tega se mora pa Slovenec na spodnjem

Štajarskem, Koroškem in v Istri bojevati še za narodni obstoj; ta jemlje najboljše moči in ubrani, da ne moremo v miru delati na gospodarstvenem polji. S tem pa peša ljudstvo, moč za davkoplačevanje. In kdo je kriv temu? Rekel bi, v prvi vrsti osrednja vlada, ker ne skrbi za to, da bi se varovali Slovenci na spodnjem Štajarskem, isto tako na Koroškem in v Istri, v njih narodnih pravicah, kakor je to po državnih osnovnih postavah, marveč ona molčé gleda, kako se morajo Slovenci za svoje narodne pravice poganjati tudi proti vladnim organom. Mislim, da ničesa ne pretiram, ako povdarjam, da so dandanes Slovenci na spodnjem Štajarskem, Koroškem in v Istriji slabejši, kakor so bili pod vladno Auersperg-Lasserjevo.

Mi Slovenci na Štajarskem v vsi zadnji dōbi državnega zbora, kljub temu, da smo bili v tem slavnem zboru pri večini in smo povsod korektno ž njo glasovali, nismo v narodnem obziru prav nič dosegli, in člen XIX. osnovnih postav je Slovincem dosihmal bil le mrtva črka. Naši volilci nam po pravici očitajo, da nas niso v državni zbor poslali le zato, da bi tukaj glasovali le za veči davke v denarjih in krvi, marveč, da bi se obistinila ravnopravnost jezika v šoli in uradu, ki jim po pravici in postavi gré.

Gospōda moja! Kako pa je pri nas s to ravnopravnostjo v šoli in v uradu? Najvažnejše izobraževališče vsacega ljudstva je ljudska šola, o nje dobri in slabi napravi zavisí tako rekoč izobraževanje vsega ljudstva in njega narodni obstoj. Poleg navedenih vzgoje naše mladine ima ljudska šola tudi nalog, podati mladini stvari v življenji najbolj potrebnih, tedaj v prvi vrsti: branje, pisanje in računstvo. Ta učni smoter ljudske šole se pa pri nas na spodnjem Štajarskem ne more doseči, ker učni jezik ni materni jezik otrokom, v protislovji s pedagogičnimi načeli, a izvolili so jim tuji jezik, nemški, in smoter ljudske šole jim je, da se le veliko naučé nemškega jezika. Kaj se doseže pri takem postopanju? No, da se otroci, izstopivši iz ljudske šole, ne naučé nemškega, a tudi v najvažnejših predmetih ljudske šole niso napredovali.

Kljubu temu, da imajo o tej stvari pri ljudski šoli v slovenskih krajih najslabejše izkušnje, ostanejo vendar na merodajnem mestu pri načelu, in videti je, da imajo merodajni krogi res namen, kratiti slovenskemu ljudstvu najpotrebnišo šolsko omiko, oziroma mu te ne privoščiti. Da je pa tako, kriva je v prvi vrsti vlada, kajti namestivši nepristranski deželni šolski svet, večino njega vendar-le vlada imenuje, bi se pri nas na Spodnjem Štajarskem odpravili najhujši nedostatki pri našem ljudskem šolstvu.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. marca.

Notranje dežele.

V državni postavi za **novačenje** se bode prej ko ne že letos jako imenitna sprememba vpe-ljala. Sedaj zadeva mladeneča postavna vojaška dolžnost s 1. januarjem tistega leta, v kterem spolni svoje 20. leto. To točko mislijo tako spre-meniti, da bode mladeneč vojaški dolžnosti še le pod-

vržen s 1. januarjem tistega leta, v katerem bode spolnil svoje 21. leto. Toraj pojde vsak za celo leto kasneje na nabor. Vzrok temu so slabotni fantje v prvem razredu, kjer jih nikdar toliko ne naberó, kolikor bi jih nabrali imeli. Ta slabotnost kaže se sedaj v prvem, kazala se bo kmalo (se deloma res kaže) tudi že v drugem rodu in ima svoje korenine v šnopsu! Odkar se je v našem cesarstvu šnops prodajati jel, zginili so v mladem naraščaji tisti junaki, ki so svoje dni medvedove kučme nosili pri vojaki in so jim grenatirji rekli. Sedaj bi naša dežela ne spravila nobenega grenatirskega batalijona skupaj, če se tudi na glavo postavi. Le pogledite jih, ki gredo po 19 in 20 let stari na nabor, kakošni junaki da so. Nekdanji pastirji bi se jim bili smejali! Ni čuda toraj, da se bodo jeli še le z 21. letom nabirati.

V **Zagrebu** so imeli v najnovejšem času v cerkvi sv. Katarine nemško pridigo, pri kateri so štirje pravoslavci javno demonstracijo napravili. Sodnija jih je zaradi žaljenja vere prišla in zaprla. Vsled tega izdali so njihovi tovariši in prijatelji poziv med slušatelji pravoslavne fakultete, v katerem jih pozivajo k pristopu v pravoslavno cerkev. No, še verskih zmešnjav se na Hrvaškem manjka, potem je sreča gotova! A zraven se pa tudi tu očitno kaže, kakošna je dandanes vseučiliška izgoja. Mladini je pač vera nekaj, za kar se dandanes še le v poslednji vrsti briga, in še tako ledenomrzlo, da pametnega človeka strah in groza spreletava. Pravoslavna cerkev na Hrvaškem je cerkev Srbov, katerih pa Hrvatje nič kaj bolje ne obračajo, kakor pri nas nemškutarje čislamo. Kljub temu se govori, da je menda že 30 velikošolcev pravoslavcev podpisalo pismo, da prestopijo k pravoslavni cerkvi. Črnogorskega kneza pa mislijo naprositi, da jim bo za botra. Kaj naj Hrvaška pričakuje od ljudi, ki svoj največji zaklad, ki ga imajo po svojih stariših, svoje versko prepričanje tako lahkomišljeno in malomarno zavržejo in se drugega hočejo poprijeti, kakor se odloži in zameni zimska suknja z letensko. Se je li od takih ljudi nadjati uspešnega delovanja za domovino, ako sami tako ostentativno pokažejo, da nimajo značaja? Kako le bi se jim zaupalo častno mesto v narodnem življenju, če so dokazali, da niso stanovitvi v glavni točki, ki mora vsakemu pametnemu človeku v prvi vrsti biti imenitna in važna? Tudi pri teh mladičih se bo pokazalo, da izdajalec vere postane prej ali poznej izdajalec narodni pravici! Kdo je vse to zakrivil? Dandanašnje učilišne in druge šole. Kdo pa je te zakrivil, naj si vsakdo sam odgovarja.

V **ogerskem državnem zboru** se vrši debata o preuredbi municipalne postave (uprave po mestih in županijah) že tretji teden. Ogrom gre pri ti postavi pred vsem za to, da bi se madjarska preoblast nad drugimi narodi še bolj očvrstila. Rumunski poslanec Babeš se je oglašil, ter je rekel, naj bi županije tudi razširjale omiko, a omika ni le v tem, da bi se razširjal madjarski jezik. A dobro jo je skupil, kakor prej pri budgetni debati, začeli so se glasiti madjarski šovinisti ter so protestirali zoper to, da bi ogerska država tudi kaj storila za nemadjarske narode. Posebno pa se je odlikoval dr. Lang, ki je tajil, da bi ogerska država dolžna bila skrbeti za šole drugim narodnostim. Nemadjarov je 44 odstotkov. Za madjarske kulturne zavode daje vsa država, druge narodnosti naj si pa šole sami napravijo, ako jih hočejo imeti. — To je posledica temu, ako se kak jezik razglasi „državnim“. Ni čuda toraj, da se onstran Litave vsi prijatelji „ljudskih pravic“, a tudi taki, ki imajo še krščansko ljubezen do bližnjega tolikanj upirajo „državnemu jeziku“. Po deželah onstran Litave imamo živ dokaz, kam vodi hegemonija jezika, za kar se pri nas tako živo poganjajo.

Vnanje države.

Kar so telegrami o **Grški** pripovedovali, da namerava, to se je zgodilo. Včeraj prinesla je brzojavna žica novico, da se je v Atenah izdal dekret, ki sklicuje zopet dva rezervna razreda v orožje. Kaj bodo s temi, ki jih bo blizo 20.000 mož, začeli, svet še ugiba, ker jim že za druge vojake, kolikor so jih do sedaj v orožji imeli, spretnih in zvedenih častnikov in podčastnikov manjka. Število prvih kakor drugih nikjer ne dosega predpisanega števila pri oboroženih polkih. Gledé na vse to, človek pri zdravi pameti res ne vé, ali so Grkom zopet Leonidovi časi napočili, ali pa se jim je — v glavi nekaj pokvarilo. Ti ljudje hočejo na vsak način boj. Balkan se je razorožil razun Grkov, ki o tem ne le nič slišati nočejo, temveč se vedno prav pridno oborožujejo. Da Turčija tega ne more malomarno gledati, je sicer razumljivo, vendar pa čudež, da se je zdramila iz svoje letargije. Sultan sam dvignil se je in je pomorskemu in vojnemu ministru ukazal, da naj se na najvažnejše dogodke pripravi. „Vojska bo! Grk tiči do ušes oborožen, Bolgar se protivi moj hlapec postati. Mohamed in prava vera! pripravita se, sicer smo zgubljeni!“ Ob enem vprašal je pa sultan tudi finančnega ministra, če ima kaj potrebnega v denarnici. Ko je ta žalostno z glavo prikimal, (Turek priklama, kedar zanikava) rekel je sultan, da naj na posodo vzame. „Kje pa? vpraša začuden finančni minister. Saj je ni žive duše, ki bi nam še kaj zaupala.“ „Nič ne dé, pravi sultan, bomo pa sami toliko skupaj zložili, kar bo treba za prvo silo. Tre-sorne liste bomo izdali, ki bodo po 6% obresti nosili in se bodo ob enem s 4% amortizovali. Vsak, kdor v Mohameda veruje, moral jih bo kupovati.“

In pri tem je tudi res ostalo. Turčija izdala novo narodno posojilo, Grki in Bolgari pa nože brusijo. Kaj naj pričakujemo? Čudno, da temu malemu kraljiču vse velesile ne morejo ukazati: „Stoj!“ Tu se bode tako dolgo zraven smodnika z ognjem igralo, dokler bode iskrica odskočila ter smodnik vnela in kaj potem? Gotovo ga ni, da bi mogel vedeti, kaj bode sledilo.

Rusijo Rusom, to je najnovejše geslo, ktere-ga se je na Ruskem poprijela tako zvana ruska stranka, ktera vsega dobrega le iz lastne ruske moči pričakuje. Na Ruskem se je osnovala nova stranka, „ruska stranka“ imenovana. Nastala je iz dveh prej obstoječih strank, iz „slovanske“ in iz „zapadnikov“, ki so se nehali med seboj napadati in so se na podlagi kompromisa združili in le-ta zahteva Rusijo za Ruse. Če bi nazori te stranke obveljali, potem se Rusija ne bo nič več brigala za ostale Slo-vane, če tudi so njeni naravni prijatelji in zavezniki; če tudi so Slovani moč, ktera se še le razvija in je bo vsak dan več. Rusija pa po nazorih te stranke, ne sme nikdar pozabiti, da to kar je, je postala iz lastne moči. Rusija se bode brez podpore zapadnih Slovanov lahko še dalje razvijala. Gledé na to, pravi ruska stranka, bode pač bolje, če se bo Rusija kolikor bo le moč, odtegnila drugim slovanskim pokrajinam; ona ne sme pri svojem postopanju nika-kega tujega vpliva trpeti in si ne sme svoje naloge otežiti z zadevami, ktere bi jej pač veliko žrtev, pa nikakih koristi ne donašale. Tem nazorom ustavljajo se pa listi nasprotnih strank, rekoč, da kdor tako misli, ta ni več Slovan, ta je že Bismarku zapisan in zanj dela. Preprič v ruskem taboru je prav silen in kakor se kaže, ga še ne bo kmalo konec.

Na **Balkanu** je položaj od dne do dne bolj kritičen. O miru, ki se je v začetku tega meseca v Bukareštu sklenil, trdili so že takoj v začetku, da ni kdo več kaj vreden. Da bode pa tako piškar, si pa menda tudi ni nihče domišljeval. Niti toliko moči ni v njem, da bi se bolgarsko-ruska zadeva v red spravila. Previdnost, s katero knez Aleksander tukaj postopa, je že od sile, če tudi mu je ne moremo zameriti. Knez namreč dobro vé, da mu Rusija ni naklonjena in ravno tako tudi nič kaj posebno tista stranka ne, ktera se Rusije še vedno za kožuh drži. Ravno ta stranka, kteri na čelu je Cankov, čestitala je letos ruskemu caru ob priliki obletnice zasedanja prestola. Car jim je na to od-govoril po svojem diplomatskem agentu v Sofiji, da se omenjenim 46 meščanom, ki so čestitko nanj podpisali, prav srčno zahvaljenje za izraz sočutja, in jih zagotavlja, da tudi v njegovih prsih ni še izmrle očetovska ljubezen do bolgarskega naroda, kteri ima ravno sedaj toliko opraviti z zunanjimi in notranjimi sovražniki. Naj le vsem na kljub Bol-gari Rusiji zvesti ostanejo, pa bo vse dobro. Da je ta telegram kneza iznenadil, je pač razumljivo in prej ko ne tudi povod, da se tako odločno brani le za pet let rumelijski guverner postati. Ob enem obrnil je pa tudi politični stranki Cankovi vso svojo pozornost, ker vidi, da če ktera, bo ta tista, ki mu bo danes ali jutri tla spodkopala. Zato je dal vse njene kolovodje poloviti in zapreti. Edini Cankov še prost hodi, to pa zato, ker nad njim čuje mo-gočna roka ruskega zastopnika v Bolgariji. Listi, na Bolgarskem izhajajoči so se vstavili, edino le oni Karavelove barve še izhajajo. Sploh je med bol-garskim in grškim kljubovanjem nasproti celi Ev-ropi neka zveza, ki bo morda v kratkem že pravo podobo dobila.

Vrednik naprednjaškega lista „Bataille“ (vojska) izdal je v Lüttichu sledečo **proklamacijo na delavce**: „Delavci, ki od glada umirajo, imajo pač pravico kruha zahtevati. Da človek ne umrje lakote, to je njegova pravica, ki jo že na svet s seboj prinese. Kdor pa to, kar mu je za življenje potrebno, s tem zahteva, da okna razbija in tuje blago krađe, ta je tepec, ta je blazen! Delavci, so-meščani! Opominjamo vas k treznosti in zmernosti. Bèda je vas zapeljala, da ste nastopili pot silovi-tosti. Ta vam pa ne bo prav nič koristila, pač pa bi vaši izgredi radikalcem mnogo škodovali. (Tudi tukaj so radikaleci za rogovileži skriti!) In vendar so zahteve radikalne stranke vsekoliž pošteno in opravičene. Bodite toraj trezni in pravični! Povrnite se k miru in postavnosti. Porabite ustavno prostost, nikar pa je ne zlorabite. Zloraba prostosti prinesla bi vam le revščino in nesrečo v vaše družine. Vaše žene in vaši otroci kličejo vas domú! Le potrpite, saj kmalo boljši časi nastopijo!“ — Novejših iz-gredov ni. Opombe vredna zdi se nam pa vendar le novica, da je po Belgiji v delavskih krogih vse kviško in vse na prevrat meri. Vse to je najnovejši sad framasonskega rovanja.

Izvirni dopisi.

S **Št. Urške gore**, 22. marca. Juhe! Prikazale so se dišeče vijolice (Viola odorata) in nunke ali spomladni žefran (Crocus vernus), ki ste obe ti cvet-lici zanesljivi oznanovalki ljube spomladi. V obilnem številu se pa tudi bujno razcvetajo: bele in zelene kurice (Helleborus niger et viridis), spomladni je-gelčki (Primula veris vel acaulis), žanjevec (Poly-gala Chamaebuxus), jaternik (Anemone hepatica, vel

Hepatica triloba), rigelci ali male marjetice (Bellis perennis) in njivski jetičnik (Veronica agrestis). Po vitkih šibicah raznih vrb je videti že mnogo mačic, koje se bodo zdaj razcvetale, in abrenki na leski (Corylus Avellana) že tu in tam praše. Veselo se ziblje v čistem zraku rumenokrili metulček Colias Rhamni po imenu, preletovaje od cvetke do cvetke ter srkaje si sladčice iz medenih cvetnih posodic. Tudi poljski muren (Gryllus campestris) se je pre-budil iz dolgega zimskega spanja ter o jasnih in gorkih dnevih potuhnjeno čepi pred luknjico svojo, ogrevaje se v dobrodejnih solnčnih žarkih; enako lahko opazuješ brzonogo arsejco ali martinčeka (La-certa agilis) ali sem in tje švigati, ali pa na kakem ogretem kamnu leno ležati. In po drevji okrog po-hištev kako veselo gričevanje došlih ščinkovcev (Fringilla coelebs) se ti razlega ves božji dan, in kako razveselivno ti donijo na uho iz bližnje loze zvočni glasovi rumenokljuna kosa (Turdus merula) in erja-vega cikovta (Turdus musicus), popevača raznih po-pevk! Vse to budi v nas opravičeno nado, da letošnja trmasta zima jela je pojemati, in bo, ako ljubi Bog z vremenom kako drugače ne zasučé, rada ali ne rada se morala umakniti prijetni spomladi. Je pa tudi že skrajni čas. Hudomušni sušec, v kojem ljudje navadno sejejo jara žita in sadé krompir, bliža se koncu. V gospodarskih poslopih se je jelo v obziru krme občutljivo jasniiti. Skoraj vse že tožari o pri-manjkovanji krme, ko je kmalo za dragi denar ne bo mogoče dobiti. Toraj vse zdihuje po zelenji, da bi mogli pognati gladno živino ali vun pod milo nebo, kjer naj bi kaj vgriznila, ali pa jo doma ne-koliko tešiti s kozlanjem. Naj bo opomnjeno, da naši gorjanci imenujejo kozlanje zeleno bukovno, pa tudi drugo od živine jedljivo listje, ktero oni ali osmučejo ali pa s srpom in drugim orodjem v malih koscih odrežejo vejam in tako živini pokladajo, kar — seveda — ji ne tekne posebno dobro, ker po mladim zelenji le prehitro drisko dobi. A kaj se če? Sila kola lomi, pravi pregovor.

Iz **Loškega potoka**, 24. marca. Kakor sem Vam bil obljubil v svojem dopisu od dne 13. t. m., v katerem pa ste, gospod vrednik, ker Vam ni znano bilo kateri list sem hotel za ušesa nekoliko prijeti s svojim sarkazmom, ker je krivično sramotil naš kraj, s svojimi neusmiljenimi škarjami ravno glavo odstrigli,*) sporočiti izid volitve naše podružnice sv. Cirila in Metoda, rešim danes dano besedo.

Da se zavedamo in da nismo ravno zadnji v omiki, spričuje dovolj jasno najnovejša hčerka ma-tere družbe sv. Cirila in Metoda, ki je pri nas včeraj, 23. t. m., ob 3. uri popoldne kot krepko dete za gledala beli dan.

Na povabilo g. župnika zbralo se je včeraj na Tabru lepo število zavednih Potoških možakov k usta-novnemu zboru podružnice sv. Cirila in Metoda. Da ni bil ravno delavnik, gotovo bi bili prišli malo da ne vsi dosedaj upisani udje k temu zboru.

Ob določen uri otvoril toraj s primernim na-govorom g. župnik sejo ustanovnega zbora. Glasovalo se je po listkih, katerih je bilo oddanih 28. Voljeni so bili naslednji gg. v podružnični odbor: Anton Žgur, župnik, za predsednika; Franc Kadunc, farni oskrbnik iz Drage, za podpredsednika; Josip Bartolj, trgovec, za tajnika; Janez Gregorič, posestnik, je voljen kot blagajnik; Hinko Lunaček in Dominik Lovšin pa kot namestnika. Šteje pa že koj pri ustanovitvi naša najnovejša podružnica sv. Cirila in Metoda 3 usta-novnike, 57 udov in 81 podpornikov. Vidite toraj, da nam ni bilo treba medvedov zbobnati skupaj do potrebnega števila udov za ustanovitev podružnice naše.

Ker se naše ljudstvo, ne izvzemši ženskega spola, jako zanima za to društvo, nadajamo se, da bomo dobili že doma še dovolj udov, posebno pa dosti podpornikov. In kedar bodo še naši mejaši Dragarci dali svoje število, ali nas ne bo res legijon boriteljev proti skupnemu sovražniku pruskega „Schulve-rein-a“? Na svidenje!

Z **Goriškega**, 23. marca. Narodna avtomija je program Slovencev, tako uči v „Slovenču“ g. Fr. Podgornik. Marsikteri bo oporekal taki omejitvi na-šega političnega hrepenenja. Obstanek našega na-roda je le potem zagotovljen, ako se združi v eno celoto. Ali pa imamo upanje v zedinjenje vseh Slo-vencev v avtomno Slovenijo? Pač malo! Niti dr-žavni zbor, niti deželni zbori štajarski, koroški in goriški niso nagnjeni v to dovoliti. Že po svoji

*) A zakaj niste povedali vsaj vredništvu Vaših okoliščin in razmer? Brez tega je bilo to čudno brati ter med svet pošiljati.

sestavi (bi rekel, naravi) se bodo temu protivili. Dovolili bi le prisiljeni. Vprašanje pa nastane, na kateri podlagi bi najprilicneje prišli Slovenci do edinosti v zahtevanju narodne avtonomije in bi smeli nadejati se uslišanja pred cesarskim prestolom? Na kateri podlagi bi smeli pričakovati pomoči od naših bratov avstrijskih Slovanov, posebno pa konservativnih Nemcev (kaj z nami nameravajo liberalni Nemci, že vemo) in bi imeli trdno zidati našo složnost slovenskih kmetov, ki so ogromna večina našega naroda, na konservativni ali liberalni? Vsak pravilno misleč človek je prisiljen spoznati, da le na konservativni podlagi. Ko bi se trdno zedinili vsi Slovenci okoli zastave, na kateri stoji pisano načelo konservativnih Nemcev, velike večine Čehov, Poljakov in lastnega naroda slovenskega: „Vse za vero, dom, cesarja“, potem bi zamogli pribojevati si po postavnih poti narodno avtonomijo, drugače nikoli! A kako daleč nam je še do take edinosti. Narod je ves zbežan po razdirajočem liberalizmu, kterege nam bolj in bolj vsiljuje časnikarstvo in naša inteligencija.

Konservativni voditelji naroda še vse premalo posnemajo velikodušnost, srčnost in ednost voditeljev drugih narodov. Dokler se bo pa narod begal z brezvernim liberalizmom, je vse zastoj. Naj reče kdo kar hoče, gotovo resnica je in ostane, da liberalci (nemški ali slovenski, je isto) so Slovencem največji sovražniki, ki sejejo med pšenico ljuliko, ki rodi strupeni, peklenski sad nesloge! Liberalci, tudi če bi ljudstvo kedaj za-se pridobili, imajo v Avstriji veliko manj upanja, kakor konservativci, priboriti narodu avtonomijo. Sicer pa liberalci našega ljudstva v celoto nikdar ne bodo mogli združiti! Ne govorim od zvestobe Slovencev proti katoliški cerkvi, niti od gorečnosti slovenske duhovščine (kar je liberalni žabi že zadosti trd lešnik), omeniti hočem le liberalizem že po svoji naravi, le zanikanje, k večjemu kritikuje!

Zabavljati, rovat, norčevati se, to zna liberalizem jako izvrstno; kaj stalnega zidati mu še ni bilo mogoče in mu nikoli ne bode mogoče. Katoliško cerkev sovraži iz dna srca. Kaj pa, da to taji, kakor kača noge; a naj se tudi potuhne, od časa do časa izbruhne svoj strup ter pokaže svojo lažnjivost. Liberalizem je sicer že veliko načel proglasil za svoja, a vse je že sam sto in stokrat zatajil. Bratovstvo, prostot, enakost! Lepa načela, kaj ne? Le poglej, kako so prvi proglaševalci teh načel, Francozi, kakor najhujši trinogi divjali. Ne bom prazne slame mlatil z opisovanjem prostosti, enakosti nemških liberalcev. To je že znano vsakemu, ki je imel le količkaj dobre volje z mirnim duhom premišljevat zgodovino novjših časov. Liberalci morajo sami obsojevati tiste postavbe, ktere so po lastnih načelih delali. Sad je propad splošnega blagostanja, dušna in telesna revščina, anarhizem, nihilizem. To je naravno. Brez trdnih načel (takih liberalci nikoli nima) mora človek priti do tje, kjer sploh ni več načel, do nihilizma. Tam je popolnoma prost. Ne veruje ničesa, ne upa ničesa, ne ljubi nikogar, kakor k večem še svoj trebuh in žep svojega bližnjega.

Kršćanstvo pa nasproti je že marsiktero ljudstvo zedinilo iz lastnih moči, marsiktero mogočno državo ustanovilo po lastnih načelih. Krščanska načela so skušana v ognju tisočletnega boja. Iz teh starih, pa vendar vedno mladih načel še sedaj narodi srkajo moč, da ne obnemajajo v boju za narodni obstanek, kakor Irei, ki bodo prej ali poznej tudi zmagali. Tudi mi Slovenci, ako bi se enkrat zbrali vsi na trdnih tleh dejanskega, zavednega krščanstva, bi zamogli potem, kakor iz nepremagljive trdnjave uspešno boriti se za narodno prostost, za avtonomijo. Le po tej poti bi se nam spolnile najsrčnije politične želje in gotovo ne v škodo Avstrije, ampak v njeno največji dobiček. Le živelj slovenski na podlagi edinosti in krščanstva se bo zamogel uspešno vstavljati lahonstvu; če ne proplavilo bode to pred, kakor si znabiti marsikdo misli, vso Istro, Tržaško in Goriško in potem je Primorje za Avstrijo zgubljeno.

Ali čudno, da tega ne vidijo niti naši politiki, niti naši narodnjaki — pseudo-voditelji. Da, da, slepi voditelji, lažnjivi preroki so vsi liberalni časnikarji in vsi njih liberalni podpiratelji. „Če pa slepec slepega vodi, padeta obedva v jamo.“ Kakor se tudi hinavsko prilizujejo in štilijo kot prijatelji ljudstva, so vendar njegovi zakleti sovražniki vsi taki nesrečni narodnjaki, ki hočejo ljudstvo le s slovenskim jezikom izvlečati brez krščanske podlage.

Vsaki naj opazuje liberalizem in njegov grenki sad — gotovo se bode lahko prepričal, da le v krščanstvu je značajnost, v značajnosti pa ednost in moč.

Računsko poročilo za leto 1885 lokalnega odbora I. uradniškega društva Avstro-Ogerske monarhije v Ljubljani.

Lokalni odbor I. uradniškega društva Avstro-Ogerske monarhije — vzajemno zavarovalno društvo za življenje — razposlal je ravnokar svoje računsko poročilo za pretečeno leto 1885. Konec leta 1884 štela je tukajšnja skupina 402 ude. Med letom 1885 izstopilo jih je 18, vsled spremembe domicila stopili so v drugo skupino 4 udje in 9 jih je umrlo; pristopilo pa jih je 34, tako, da je imela skupina konec leta 1885 405 udov.

Zavarovanje znašalo je konec leta 1884 329 pogodb za svoto 345.816 gld. Med letom 1885 narastlo je 53 pogodb za svoto 66.200 gld., tako, da je stanje kranjske skupine 382 pogodb za svoto 412.016 gld. Vrh tega obstoji zavarovalna renta za 87 gld. 40 kr. v eni pogodbi.

Zraven tega podano je letno poročilo „hranilnega in posojilnega konsorcija“ I. uradniškega društva Avstro-Ogerske monarhije v Ljubljani.

Iz tega naslednje povzamemo: Konec l. 1884 štel je konsorcij 216 udov z 18.853 gld. 44 kr. vplačanih deležev. Med letom 1885 dorastlo je 19 udov s svoto 3573 gld. 39 kr., odpadlo jih je 11 za svoto 1088 gld. 50 kr., toraj šteje konsorcij konec leta 1885 224 udov s kapitalom 21.338 gld. 33 kr. Konec leta 1884 ostalo je na posojilih 22.004 gld. 41 kr. Med letom 1885 razposodilo se je na novo 14.930 gld. Povrnilo se je posojil za 10.638 gld. 3 kr., tako, da ostane konec leta 1885 na posojilih 26.296 gld. 38 kr.

Iz računa dobička in zgube sledeči rezultat povzamemo: Čisti dobiček je znašal 1491 gld. 78½ kr. Ta se je na sledeči način razdelil: 1. za remuneracije 140 gld., 2. občenemu fondu centralnemu vodstvu 29 gld. 83 kr., 3. lastnemu rezervnemu fondu 129 gld. 43 kr. in 4. 6% dividenda vdeležencem hranilnega konsorcija znaša 1192 gld. 52½ kr.

K temu podan je še alfabetičen imenik vseh udov kranjske skupine I. uradniškega društva po stanju z dnem zadnjega februarja 1886.

Iz njega sprevidimo, kako se ravno inteligenca posebno rada pri I. uradniškem društvu zavaruje. Komur je sploh I. uradniško društvo poznano, na kako solidno podlago se njegovo delovanje naslanja, da je njegov prvi in edini smoter uradniški stan, njega vdove in sirote na vse mogoče načine podpirati, ta razume, da se vsak previdni uradnik pri njem zavaruje. I. uradniško društvo Avstro-Ogerske monarhije se je samo zaradi tega l. 1864 osnovalo, da zamore po geslu „viribus unitis“ vsem uradnikom, naj si bodo ktere-koli baže, kateri se po njem zavarujejo, pomagati; kajti ono ni delniško društvo, da bi delničarji mastne dividende vlekli, kakor je pri družih smoter vsega delovanja, ampak ves letni dobiček se deloma pridá rezervnemu fondu, ki znaša dandanes nad 6.000.000 gold., deloma pa za blagodejne namene porabi. Tako je le pretečeno leto nad 39.000 gld. najblažjim namenom darovalo. Umé se, da se vsak uradnik takega društva rad oklene; s tem mu je mogoče za-se, za svojo rodbino in pred nepričakovano smrtjo za svoje zaostale ali sorodnike skrbeti, obvarovan pa je tudi v vsakojaki nesreči pred nezgodo oderuhom v roke pasti; ker društvo kaj rado in brez visokih obresti svojim udom v takem slučaju posojuje.

Žal, da je ravno pri naši p. n. častiti duhovščini na Kranjskem to društvo gledé zavarovanja tako malo ali skoraj nič poznano. V občenem interesu želeli bi bilo, da bi se i ona bolj za to blagodejno društvo zanimala!

A. L.

Domače novice.

(Škofu Josipu Strossmayerju) sporočili so južno-slovanski državni poslanci telegrafično svoje čestitke za njegov god. Prevzvišeni vladika odgovoril je z naslednjim pismom, ki ga je poslal dalmatinskemu poslancu Pavlinoviću:

Prečastni moj Gospodine i najmiliji prijatelju!

Hvala liepa na čestitei: Bog i Vas i sve Vaše častne sudrugove preobilno blagoslovio, i svakom Vas svojom milosti u vele važnomu Vašemu polo-

žaju obdario! Molim Vas liepo, da ovo svoj Vašoj braći izručiti dostojite se.

Sa bratskom ljubavju ostajem Vam u ostalom vazda osobitim prijateljem in štovateljem
22./3. 1886.

Strossmayer.

(Dr. vit. Miklošič.) „Sl. Narod“ je poizvedel iz zanesljivega vira, da je profesor dr. Fr. vitez Miklošič zdrav in čvrst v svoji službi. To nas jako veseli, in želimo le, da bi po ljudski prislovici — kogar na smrt obsodijo — navadno še dolgo živi —, tudi vrli slovenski učenjak dobro delal še mnogaja leta!

(Presvitli cesar) je poklonil 200 goldinarjev za napravo novega altarja v župnijski cerkvi v Štangi.

(Slovensko gledališče.) Danes zvečer se bo v deželnem gledišči ponavljala igra „Robert in Bertram“. Sodeloval bo tudi g. Medén.

(Napravo nabrežja) od Hradeckijevega mostu pa do Souvanove biše, kjer je nabrežje že narejeno, prevzel je za svoto 14.147 gld. 91 kr. podjetnik A. Lončarič iz Notranjskega in se bo že te dni delati začelo. Pogodba Lončariča veže, da mora nabrežje do jeseni gotovo biti. Kedar bo ta del dovršen, bo mogoče od Koširjevih kopeli pa do prisiljene delavnice vedno ob Ljubljani sprehajati se.

(Barabe,) ki so na Šmarni dan na spodnjih Poljanah štiri steklarske pomočnike napadli in hudo poškodovali, so že v rokah pravice. Danes se bodo izročili c. k. deželni sodnji. Med postopači je tudi mesarski hlapec, 20letni Anton Bitenc, ki je pomagal napadene pomočnike prav po živinski pretepati, ne da bi ga bil kdo klical.

(Preskušnja gojencev „Glasbene Matice“), rekli smo že véeraj, da je bila jako dobro obiskana. Velika sreča, da je bila preskušnja v redutni dvorani, ki je zadostni prostorna za kakih 600 ljudi, kolikor se jih je namreč preskušnje vdeležilo. Kolik napredek! Pred dvema letoma niti čitalniška dvorana ni bila napolnjena, letos je bila že skoraj redutna premajhna! Če bi prav druge priče ne imeli, ki nam živo kaže napredek naše mladine v godbi in petji, je že to javno zanimanje zadosti. Toda kaj pa še le gojenci in gojenke sami?! Le škoda, da jim je bil odmerjen tako kratek čas, le nekoliko čez dve uri nasproti 18 točk obsežnemu programu. Gojenci, katerih ima „Glasbena Matica“ 140, kazali so svojo spretnost na goslih, pri klavirju in v petji, in reči se mora, da je bilo z njimi vse vrlo zadovoljno. Preskušnja, ki je bila bolj slavnostnemu koncertu, kakor pa kaki dijaški preskušnji podobna, završila se je s cesarsko pesnijo, ktero je navzoče občinstvo stojé poslušalo. Pri toliki spretnosti učencev gre pač v prvi vrsti pohvala obilni požrtovalnosti učiteljem tega zavoda gospodom Janušovskemu, Razingerju in Stegnarju.

(Občni zbor Ljubljanske hranilnice) je bil 16. t. m. Druga leta so, kadar so končali opravljeni red in zasliali vspeh gospodarstva minulega leta, privolili za občno koristne in dobrotne namene lepe pripomočke, tako n. pr. v preteklem letu 24.570 gl. Letos pa je društveni predsednik rekel, da ravnateljstvo ne more takih nasvetov staviti, ker vlada ni hotla odobriti troškov za nemško šolo, ktero bi bila hranilnica rada osnovala, rekoč, da take šole ni potreba. (Mesto namreč je samo osnovalo tako šolo.) Reči bi znabiti utegnili, da tudi ti novi izdajki (za dobrotne namene namreč) niso občno koristni, toraj ravnateljstvo nasvetuje, naj se o tem obravnava v izrednem občenem zboru še le tedaj, kadar ministerstvo reši pritožbo hranilnice zoper razsodbo deželne vlade na Kranjskem in bode s tem tudi indirektno rešilo vprašanje: ali sme hranilnica privoliti darove za koristne namene. Vidi se iz tega, da hranilnica hoče ministerstvo moralno prisiliti, da bi se ji privolilo vsako leto izdati za extra-nemško šolo 6000 gld. — t. j. za šolo nemškega „Schulvereina“. (Za nemško šolo, ktero je mesto napravilo, nimajo vinarja.) Kranjska hranilnica je popolnoma v rokah stranke, ki o Slovencih noče nič slišati; stareji slovenski udje odmirajo, novih izmed Slovencev ne pokličejo notri in tako se godi, da v društvu gospodari nespravljalivost in zamra do vsega, kar je slovenskega. Morda bode vlada pri takih okoliščinah bolj pripravljena pregledati pravila hranilniškega društva.

(Tržaški župan Bazzoni) izdal je ob priliki svojega umeščevanja proglas v italijansčini, toraj le za laško narodnost v Trstu, za okolico se pa niti zmenil ni. Ondi prebivalcem naznauja, da ga je cesar zopet za župana potrdil, ter da je bil v soboto

vmeščen. Obeta jim, da jih bo vedno vredno zastopal, da bode skrbno varoval njihove moralne interese, pravice narodnosti, samouprave in svobode. Pa tudi na gmotno stran se hoče ozirati in skrbeti, da se bode ohranilo ravnotežje v občinskem gospodarstvu. Na vso moč pa se hoče brigati, da se odpravijo glavni vzroki, vsled katerih je mesto nezdravo postalo. Ker pa dobro vé, da je le v edinosti moč, prosi meščane skupne podpore in skrbi za javni red in mir, da bo med vsemi prebivalci le sloga vladala.

(Strašne smrti) umrli ste dve sestri Zamberlan iz Ronk, jedna 16, druga 20 let stara, ki ste v Trstu skupaj pri jedni družini služili. V petek je bil god gospodarja in toraj gostija v hiši. Dekleti, ki niste nikoli pili vina, ste tisti večer preveč v „glazek pokukali“ in najbrže predobro razpoloženi šli spat. Ležali ste skupaj v mali sobici. Pa v petek ste zaspali, ne da bi bili vgasnili svetilnico polno petroleja, ktera je gorela poleg postelje. Najbrže se je jedna obeh sester kaj prevačala in preobrnila tudi petroljko, vsled česar je bila v hipu vsa sobica v plamenu; ogenj se je hitro širil, tako sicer, da je bila kmalo vsa hiša pokoncu. Ogenj so po težkem delu zadušili, ali obe dekleti so našli strašno opečeni. Odpeljali so jih potem v bolnišnico, kjer sti drugi dan po hudih mukah umrli. Previdnost s petrolejem! („Ed.“)

Telegrami.

Bruselj, 26. marca. Po celem okrožji Charleroi so delavske rabuke. Kolovodji kupačev udarili so po premogovih jamah, kjer so vse tiste delavce napadli in pretepali, ki so še delali. Kar jim je pod roke prišlo, so razbili. Vojakov je premalo, da bi mogli red zdržavati.

Charleroi, 27. marca. Vojaki so se pomnožili zaradi varstva mesta. Po tovarnah za kovino nehali so delati. Veliko steklišč so popolnoma oplenili. V Chatelineau so se sprijeli kujajoči delavci z orožniki in je več ranjenih. Pivovarna in tovarna za lesenino v Chatelineau ter steklišče v Jumetu menda goré.

Lüttich, 27. marca. Položaj se je tukaj in v okolici nekoliko zboljšal, število kujavcev se je zmanjšalo. V enem plavžu so delo vže pričeli.

Mons, 26. marca. Tisoč delavcev po jamah pri Gilly ustavilo je delo in zahtevajo večje plače, ob enem pa pritiskajo na delavce pri Rausartu, da bi se tudi kujati začeli.

Zahvala.

Za toliko dokazov srčnega sočutja, ki so se mi v moji nevarni bolezni v vseh krogih prebivalstva Ljubljanskega tako obilno skazovali, kakor tudi za srčna voščila k mojemu godu izrekam po tej poti (ker mi sicer drugače ni mogoče) vsem svojo resnično in pristržno zahvalo.

Res, podpisanemu je v največjo tolažbo, da se visoko spoštovani mestjani nevarno zbolelega dušnega pastirja, ki je 40 let veselje in britkost ž njimi delil, tako ljubeznjivo spominjajo. Bog povrni vsem!

Jožef Zupan,

stolni prošt in mnogo let bivši mestni župnik.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	743.78	- 3.2	brevz.	megla	
26. 2. u. pop.	743.26	+10.4	sl. szp.	jasno	0.00
9. u. zveč.	743.26	+ 3.6	sl. szp.	jasno	

Zjutraj je stala megla, pozneje najlepši jasni dan. Srednja temperatura +3.6° C., za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 45 kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	85 „ 55 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 85 „
Akcije avstr.-ogerske banke	878 „ — „
Kreditne akcije	299 „ 70 „
London	125 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 93 „
Ces. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 57 1/2 „

Tuji ci.

26. marca.

Pri **Mattcu:** P. Althaus, trgovec, iz Meiningena. — A. Mann, trgovec, iz Berolina. — Rozalija Stein, zasebnica, s sinom, z Dunaja. — Viljem Wolf, trg. pot., z Dunaja. — Fleischer in Svoboda, trgovec, iz Prage. — Kristof Neuner, pos. tovarne, iz Celovca.

Pri **Stonu:** Lehmann in Deim, trgovec, z Dunaja. —

Edvard Schwarz, trgovec, iz Badena. — Maks Scherz, zasebnik, iz Celovca. — Karl Schwarzer, c. k. profesor, iz Trsta. — Anton Cuzzi, zasebnik, z družino, iz Reke. — Samuel Krenner, zasebnik, s soprogo, iz Karlova. — Mat. Sadnek, trgovec, iz Senožeč.

Pri **Južnem kolodvoru:** Gustav Bellak, uradnik, z Dunaja.

Mirno in lahko službo

na deželi najdeti zakonski mož in žena trdnega zdravja, sredne starosti in brez otrok, če je mož pri konjih ter navadnem vrtnarskem delu zveden, žena pa nekoliko kuhati zna, ter hišni red in snago ljubi. — Ponudbe za to službo morajo se v štirinajstih dneh oddati in dobro svedočbo ali pa priporočilo znane zanesljive osebe priložiti. — V „Katoliški Tiskarni“ se pozve, kamo je ponudbo poslati. (2)

Prodaja smrekovih sadik.

V c. kr. centralni drevosnec pod Rožnikom prodá se še 1.500.000 triletnih lepih presajenih smrekovih sadik v skupinah po tisoč kosov, katerih vsaki z zavijanjem vred 2 gld. stane.

Naročila sprejema c. kr. deželno gozdno nadzorništvo v Ljubljani do 15. aprila t. l. (2)

JOSIP LEVEC,

trgovec pri mesarskem mostu v Ljubljani,

kupuje

borove popke, češminovo ljubje od korenin, debela in vej, vsake vrste rastlinstva in sploh poljske pridelke,

kakor že poprej več let in plačuje vse to po najvišjih cenah.

Prodaja pa tudi

izvrsten semenski krompir in fižol

(1)

jako poceni.

SEMENA.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, vsake vrste travo, Kašeljski kaps, Ribniški krompir in fižol itd.

priporoča po najnižji ceni

IVAN PERDAN

(1)

v Ljubljani.

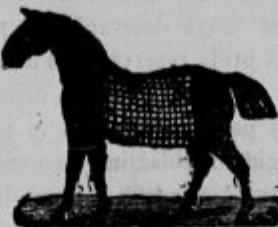
Skraini čas!!!

Po celem svetu znane konjske odeje, ktere sem na javni dražbi kupil za polovico navadne cene in ktere so že po celem svetu razširjene, prodajam, kolikor jih imam ravno še v zalogi po

1 gold. 50 kr.

Vsaka taka silno velika, debela, široka

konjska odeja

se ne dá vničiti, trdna kakor deska ima barvano krajevino, je 190 cm. dolga 130 cm. široka, močna pa, da je kaj! Prve vrste po 1 gl. 75 kr. najfinije pa, ki so že prav kaj posebnega, po 1 gl. 95 kr.

Dalje imam še

500 tucatov rumenih fijakarskih odej,

ki so pisane v šestih barvah, popolnoma velike, jako fine in se dobivajo po 2 gl. 40 kr. komad. Če so dolge po 190 cm. in široke po 135 cm., veljajo 2 gl. 80 kr.; 195 cm. dolge in 155 cm. široke pa dajem po 3 gl. Le-te posebno priporočam posestnikom fijakerjev.

400 komadov svilnatih odej (kovtrov)

iz najfinije Burret-sville v najlepših barvah rdeče, modre, rumene, zelene, pomarančaste in pisane, in so za največjo posteljo zadosti dolgi, komad po 3 gl. 50 kr., dva komada 6 gl. 50 kr. — Razpošiljajo se le proti predplači ali pa c. k. poštne povzetji.

Na stotine odličnih oseb poslalo mi je že zahvalna pisma o izbornosti teh odej in so si jih že naročili; nekaj teh zahvalnic objavil sem tudi že po listih, druge so v moji pisarni vankemu na razpolaganje ter jih bom prav kmalo vse objavil. Kar naročenega bi komu ne egajalo, naj se mi brez ugovora vrne.

Svarilo! Vsacega svarim pred nakupom tistih kovtrov, ki jih ponujajo razne tvrdke po svojih oznanilih brez podpisanega imena. Kdor toraj v resnici dobrega blaga za majhen denar želi, naj se le zaupljivo obrne do trgovsko vknjižene tvrdke

J. H. Rabinowicz,

Wien, III., Hintere Zollamtsgasse 9.

Op. Kovtre, ki jih druge tvrdke ponujajo po 1 gl. 50 kr., 1 gl. 60 kr., jaz na zahtevanje razpošiljam po 1 gl. 20 kr. (6)

Čudež industrije!

Samo gld. 3.75

velja pri meni od danes naprej izvrstna, regulovana samosveteča

ura na nihalo, ki bije

cele in pol ure, ter ima dve bronasti uteži, z nihalom v prekrasnem, fino poliranem imit. okvirji iz orehovega lesa, je izblebljena, ima prekrasno kazališče ktero je prevlečeno z neko snovjo, ki po noči tako svetlo sveti kakor luna, tako da se vidi, koliko je ura, ne da bi bilo treba prižgati luč. Za svetlobo

pismeno jamčim

kakor tudi garantujem za dober tek. Jaz sem jedini izumitelj teh ur in je le zato tako po ceni prodajem, ker jih imam mnogo v zalogi in denarja potrebujem. Naroče se lahko proti gotovemu plačilu ali poštne povzetji. —

Razpošilja

(2)

Fabrik leuchtender Pendeluhren

Wien III. Hintere Zollamtstrasse Nr. 9.

J. H. Rabinowicz.

Svarilo! Od družih stranij ponujajo se ure z nihalom z budilom po gold. 2.10 in take ure z nihalom v tako imenovani remontoir-obliki po 2.85, pa to je le navadna sleparija, kajti nikakor se ne dajo primerjati tej uri in p. n. občinstvo se lastnem interesu svari pred nakupovanjem taeih ur.

Med v satovji

à kg 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 kg, kg po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

(10)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Proti kašlju in hripavosti

Antikatarhalične salicylne pastile

najboljši pripomoček. One so najuspešnejši sredstvo vbrniti se davici-difteritiki, proti vsem pljučnim, prsnim in vratnim boleznim; neobhodno potrebne za vsacega pevca ali govornika; posebno pa za vas p. n. učiteljski stan, kojemu čil in sonoren glas najbolje služi. — Ena škatljica 20 krajcarjev.

Gumasti bonboni 1 škatljica 10 kr.

Pastile iz sladovega cvetu 10 „

Pastile iz sladkega lesa 10 „

Salmijakove pastile 10 „

dobivajo se vedno sveže

v lekarni Piccolija, „Pri angelju“,

v Ljubljani na Dunajski cesti (4)

in se naročila po pošti proti povzetju takoj izvršujejo.

Več ko 87 let obstoječa

(5)

c. kr.

priv.

tvornica za plachte in koce

poprej

Lichtenauerjeve vdove in sinov,

razpošilja po svoji Dunajski zalogi

konjskih odej,

190 etm. dolgih, 130 etm. širokih, nepokončljive kakovosti, temne barve, z živčnimi kraji po gld. 1.60 z zavijanjem vred.

Dalje prodajamo, dekler je še kaj zaloge

belo barvane konjske odeje,

2 metra dolge in 1 1/2 metra široke z štrogubnimi plavo-rudečimi ali temno-rudečimi kraji, nepokončljive baže po gld. 2.50 z zavijkom vred.

Kdor jih vzame 10, dobi jeden komad po vrhu ali se mu pa cena za 10% zniža.

Samo radi velikanskega izdelovanja in prodaje smo v stanu konjske odeje tako nenavadne velikosti in tako izborne kakovosti tako nenavadno cenó prodajati.

Razpošiljajo se s povzetjem.

Blago, ki ni po godu se brez ugovora nazaj sprejema. — Naj se dobro pazi na naslov:

Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage

WIEN, Rothenthurmstrasse Nr. 14.